

Judenrigsministeren (Ingerslev): Kommunalloven af 6te Juli 1867 indeholder jo Bestemmelser om Medhjælp, der kan tilstås Sogneraadets Formand, idet det i dens § 26 d. hedder, at Amtsraadets Samtykke udfordres til, at der af Kommunens Kasse udredes Betaling for Medhjælp, som ydes Sogneraadets Formand ved Udførelsen af de ham påahvilende Forretninger eller overhovedet ved Udførelsen af kommunale Hverv, som det påaligger nogen at udføre efter Valg af Kommunens Beboere eller af Sogneraadet. Der er altsaa her truffet en Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes, naar Sogneraadets Formand behøver Hjælp til Udførelsen af de ham påahvilende Forretninger. Saa vidt jeg ved, er Praxis den, at visse Udgifter, som nærmest vedkomme Formanden, til Porto, Brevbefaling o. s. v., afholdes uden videre imod Regnskabsaflæggelse. Saa vidt mit bekendt er dette det almindelige, medens den nævnte Paragraf nærmest kommer til Anvendelse, hvor der er Tale om lønnet Medhjælp. Og som bekendt kan der i temmelig stor Grad blive Tale derom. Det kan heller ikke nægtes, at Forholdene have udviklet sig saaledes, at Byrden ved at udføre kommunale Forretninger, særlig Formandsforretninger, er saa voksende, at der vistnok i højere Grad nu end i 1867 vil kunne gøres Krav paa Hjælp for Formanden. Dertil vil intet være at sige. Men hvad der egentlig bestemmes i Kommunalloven, er, at Formandsstillingen som saadan ikke skal være lønnet, men at Formanden kan faa Lønnet Medhjælp, om det behøves, selvfølgelig imod Regnskabsaflæggelse, og det turde ogsaa være det sunde og rigtige Forhold. Opfattelsen har i alt Fald hidtil været den, at det at være Formand for et Kommuneraad er en Tresspost og bliver det i langt højere Grad, naar vedkommende ikke selv oppebærer et personligt Bederlag, men kun faar Løn til den Hjælp, han behøver. Jeg tror ikke, at det lader sig afvise, at det er gennemgaaende rigtigt, at de kommunale Bestillinger udføres uden Bederlag, men ogsaa saa vidt muligt uden Udgift for de paagældende. Man bør derfor blive staaende paa Kommunallovens Standpunkt. Der kan være Spørgsmaal om en videre Udvikling fra dette Standpunkt, men jeg tror ikke, at det vilde være rigtigt at gaa til at Lønne Formanden. Det ærede Medlem nævnte som Paralleler en Del andre Forhold, saaledes som Styrelsen af Andelsmejerier, Sparekasser og den Slags Ting; men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der er en overordentlig stor Forskel mellem disse Hverv og det at være Formand for et Kommuneraad. Disse Hverv

ere en Forretningsførelse, og disse Institutioner have til Dels det Øjemed at tjene Penge og bringe Udbytte til Besje, og derfor er det ganske naturligt, at der gives Forældene Bederlag, for saa vidt de tillige ere Forretningsførere. Derimod er det ikke saaledes naturligt, at Formanden for en kommunal Styrelse skal have Løn som saadan, saaledes som Forældene for Andelsmejerier og Sparekasser. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det vil være heldigt at holde sig i det Spor, som er givet i Kommunalloven af 1867. Med Hensyn til Lovforslagets Affattelse dvælede det ærede Medlem ved Spørgsmaalet om ordinære Møder eller, som der staar i Kommunalloven, ordentlige Møder. Jeg skal i saa Henseende bemærke, at naar de ordentlige Møder i Kommunalloven ere knyttede til Selskabet, idet det hedder, at der skal holdes mindst 6 ordentlige Møder om Aaret, andet staar der ikke om disse Møder, i øvrigt er Betydningen af Bestemmelsen den, at Afholdelsen af ordentlige Møder bestemmes af Sogneraadet, medens Formanden kan bestemme ekstraordinære Møder, tror jeg nok, at man kan bestemme ordentlige Møder saaledes, at det ikke blot er de 6, men det er de Møder, som i Forvejen ere vedtagne af Sogneraadet og bekendtgjorte for Offentligheden saaledes, at Tilhørerne kunne komme til Stede. Jeg forstaar det saaledes, at Sogneraadet f. Eks. den 1ste Januar kan bestemme, at det i Aarets Løb vil afholde ikke 6, men 12 Møder, og de blive da ordentlige Møder. (S. C. Christensen: Ja!) Det ærede Medlem synes altsaa at være enigt deri. Jeg har blot villet gøre opmærksom paa, at jeg tror, at Bestemmelsen maa fortolkes saaledes.

D. Hansen: At et Lovforslag som det foreliggende er kommet frem, maa jeg for mit Vedkommende betragte med Tilfredshed. Jeg tror nemlig, at det er paa Tide, at Lovgivningsmagten drager Omsorg for, at der samtidig med, at der paalægges Sogneraadene et stort Arbejde og Ansvar, ogsaa tillægges dem større Ret og Myndighed; jeg tror ikke, det lader sig forsvare at kræve dette store Arbejde af Sogneraadene, uden at der tillægges dem en tilsvarende Ret og Myndighed. At Arbejdet for Sogneraadene og særlig for Sogneraadsformændene, som jeg nævnte, er blevet forøget meget betydelig, er der ingen Tvivl om. Naar der er tale om, at enkelte af de Love, som bleve vedtagne her i sidste Samling, ere Skyld i denne Forøgelse af Arbejdet, er det selvfølgelig til Dels rigtigt; men der er jo ogsaa andre Love, som man kunde pege hen paa, der have medført